

शोकामर्षाभ्यां युक्तयारुषाक्रोधेनान्वितः इंद्रं हंतुं परमोद्योगं चकार ॥ २९ ॥ घंटावत् घंटाभिर्युक्तं ॥ ३० ॥ ३१ ॥ अतिवीर्यं वृत्रमभिनदिति ॥ ३२ ॥
॥ ३३ ॥ तथापतत्रैः पक्षैः ॥ ३४ ॥ सारमयं वीर्याधिकं त्वाष्ट्रं तप एव वृत्रः स येन वज्रेण मया विपाटितः ॥ ३५ ॥ दंडं लघु तुल्यं ब्रह्म तेजः दधीचेः

नमुचिस्तद्वयं दृष्ट्वा शोकामर्षरुषान्वितः ॥ जिघांसुरिंद्रं नृपते चकार परमोद्यमम् ॥ २९ ॥ अश्मसारमयं शू-
लं घंटावद्धेमभूषणम् ॥ प्रगृह्याभ्यद्रवत्क्रुद्धो हतोऽसीति वितर्जयन् ॥ प्राहिणो देवराजाय निनदन्मृगराडि-
व ॥ ३० ॥ तदापतद्गनतले महाजवं विचिच्छिदे हरि रिषुभिः सहस्रधा ॥ तमाहन नृपकुलिशेन कंधरे रुषाऽ-
न्वितस्त्रिदशपतिः शिरोऽहरत् ॥ ३१ ॥ नतस्य हित्व च मपि वज्र ऊर्जितो विभेदयः सुरपतिनौ जसेरितः ॥ तद्-
द्रुतं परमतिवीर्यं वृत्रभित्तिरस्त्रतो नमुचि शिरो धरत्वचा ॥ ३२ ॥ तस्मादिंद्रोऽविभेच्छत्रोर्वज्रः प्रतिहतो य-
तः ॥ किमिदं दैवयोगेन भूतं लोकविमोहनम् ॥ ३३ ॥ येन मे पूर्वमद्रीणां पक्षच्छेदः प्रजाऽत्यये ॥ कृतो निविश-
तां भारैः पतत्रैः पततां भुवि ॥ ३४ ॥ तपः सारमयं त्वाष्ट्रं वृत्रो येन विपाटितः ॥ अन्ये चापि बलोपेताः सर्वस्त्रैरक्ष-
तत्वचः ॥ ३५ ॥ सोयं प्रतिहतो वज्रो मयामुक्तोऽसुरेऽल्पके ॥ नाहं तदा ददेदं दंडं ब्रह्म तेजोऽप्यकारणम् ॥ ३६ ॥
इति शक्रं विषीदंतमाह वागशरीरिणी ॥ नायं शुष्के रथो नाद्रैर्वधमर्हति दानवः ॥ ३७ ॥ मयाऽस्मै यद्वरो दत्तो
मृत्युर्नैवार्द्रशुष्कयोः ॥ अतोऽन्यश्चितनीयस्ते उपायो मघवनूरिपोः ॥ ३८ ॥ तां देवीं गिरमाकर्ण्य मघवान्
सुसमाहितः ॥ ध्यायन् केन मथापश्यदुपायमुभयात्मकम् ॥ ३९ ॥ न शुष्केण न चार्द्रेण जहार न मुचेः शिरः ॥
तंतुषु बुर्मुनिगणामाल्यैश्चावाकिरन्विभुम् ॥ ४० ॥ गंधर्वमुख्यौ जगतुर्विश्वावसुपरावसू ॥ देवदुंदुभयोने
दुर्नर्तक्यो न नृतुर्मुदा ॥ ४१ ॥ अन्येऽप्येवं प्रतिद्वंद्वान्वाध्वग्निरुणादयः ॥ सूदयामासुरस्त्रौ घैर्मृगान् केस-
रिणो यथा ॥ ४२ ॥

सामर्थ्यम् ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ आर्द्रशुष्काभ्यां मृत्युर्नैव इति ॥ ३८ ॥

॥ ३९ ॥ उभयात्मकत्वमेवाह न शुष्केण न चार्द्रेण केनेन तथा च श्रुतिः अपां केनेन न मुचेः शिर इंद्रोदवर्त्तय इति ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥